

lig i dette Tilfælde have været tilstrækkelig. Det kan ikke være vanskeligt at skaffe sig en Idee om, hvad det aarlige Udbytte af en Udkomst til at deeltage i Brugen af denne D kunde være, og naar man havde godtgjort Brugerne det for den sandsynlige Levetid, hver især har, saa havde de vanskeligt kunnet klage, og havde i ethvert Tilfælde ikke havt Noget at klage over. Det troer jeg er den rette Maade at opfatte Sagen paa. Kan man med fuldkommen Sikkerhed sige, at Opstigelser af dette Leieforhold ere det Almindelige, saa seer jeg ikke, at vi kunne lægge nogen Hindring i veien, allermindst for Lovens Fremme til et andet Stadium, hvor den kan blive fuldstændigere undersøgt; kan man derimod ikke sige det, kan man ikke paastaae det med Rette, saa troer jeg dog alligevel, at vi skulle fremme den; men saa var det vistnok rettest, at Amtmanden kom til at udrede en Pengesbøde for sin Leifindighed.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den sidste ærede Taler har indbragt det Spørgsmaal, om det var sædvanligt, at slige Leiecontracter ere blevne optagne, maa jeg bemærke, at der ikke paa Færøerne er noget som helst Tilfælde, som kan stilles i Lighed med dette; der er ikke nogen anden D, som er ubeboet, og hvor Brugerne staae i Leieforhold, og det er altsaa et ganske særegent Tilfælde. Saaledes som jeg har oplyst for det ærede Thing, er Den deelt i 24 Gylde, og disse 24 Gylde ere til forskjellig Tid og paa forskjellig Maade bortleiede til og fordeelte mellem de forskjellige Bøigder paa Færøerne, og saa har Landfogden for hver Bøigd især opkrævet en vis Qvotadeel af Leien, i Forhold til det Antal Gylde, hver Bøigd har, men hvorledes Indbyggerne have deelt disse Gylde mellem sig indbyrdes, har man ganske overladt til dem selv; man har ikke staaet i noget Forhold til hver enkelt Mand, men kun holdt sig til det samlede Bøigdelag for de Gylde af Den, som det havde i Leie; men hvorledes de privat mellem sig have deelt Udbyttet af Den er Noget, som Dvirgheden aldeles ikke har blandet sig i.

Rosenørn: Det forekommer mig, at, hvis der haves Tvivl i denne Sag, vilde det Ret-

teste være, om man, naar det var bestemt, at Sagen skulde gaae videre, androg paa Nedsættelsen af et Udvalg, der jo da vilde komme i Besiddelse af de fornødne Actstykker til at drøfte de forskjellige tvivlsomme Spørgsmaal, der maa skee kunne fremkomme i denne Sag. For mit Bedkommende har jeg ikke kunnet skjønne, at Sagen hang anderledes sammen, end at den kunde behandles paa den Maade, hvorpaa den er bleven fremmet. Det er paa det Bestemteste blevet paastaet, og ogsaa tilstrækkelig oplyst, ligesom det nu ogsaa er gjentaget af den høitærede Indenrigsminister, at Den paa ingen Maade hører til det almindelige særviste Fæstegeds, at det sædvanlige særviste Fæsteforhold, der endog er langt stærkere end Fæsteforholdet her i Danmark, paa ingen Maade kan komme til Anvendelse paa denne D, men at det er et reent Leieforhold, og at Brugerne altsaa ligesom kunne opsiges. Saavidt jeg erindrer, skulde jeg ellers troe, at et noget lignende Leieforhold finder Sted med Hensyn til Kulgrubebrugerne, og der har ogsaa været Tale om, at de kunne opsiges; det er jeg imidlertid ikke ganske sikker paa, men der er ikke mindste Tvivl om, at i dette Tilfælde kunde og burde der opsiges. Ved den offentlige Auction have jo de Bedkommende havt Udgang til at byde lige med Andre, og saaledes er Sagen sat i Bevægelse. Jeg troer ogsaa, at det væsentlige Tvivls punkt i Sagen er, om det tidligere bestaaende Retforhold har været af den Natur, at dert skulde ligge nogen Grund for Afhændelsen; men jeg troer, det er vanskeligt at komme til yderligere Klarhed om dette Punkt paa anden Maade, end ved at gjenneengaae de Actstykker, der ere blevne anførte af den ærede Indenrigsminister, og hvis der altsaa maatte være Tvivl i saa Henseende, saa mener jeg, at der, hvis Sagen gik over til anden Behandling, kunde andrages paa Nedsættelsen af et Udvalg.

Jesperen: Efterat den ærede Indenrigsminister nu har givet Oplysninger, der ere langt fuldstændigere end de, der tidligere ere blevne givne i denne Sag, troer jeg rigtignok ikke længer det er tvivlsomt, at Staten har Eiendomsret over Den; men dermed troer jeg aldeles ikke, at Sagen er afgjort. Om det